

selfwa: Om han menar at trona
 på Christum kan wara utan reen
 kärlek til GUD och vår nästa; så
 är han en blind ledare / en Baalit /
 en falsk Prophete igenom hwiifens
 tunga Satan lögnenes ande talar:
 Hans lära är allsamman synd och
 han predikar bannor och mot-
 säjelse / Psal. 59.

En ewig oruggelig sanning är
 thet / at trona allena på JESUM
 gör of saliga: Men sant är och thet:
 utan helgelse kan ingen see GUD
 Hebr. 12. Thersöre the som stillia
 goda wärck / ett heligt och præcist
 lefwerne ifrån trona / the skola en gång
 med theas oboteliga skada förnimma /
 at the intet förmå åtskillia hward
 GUDS rättfärdighet ofwer syndaren
 sammanfogat / sag menar Eld och dock
 mörker i helswetet. Apostelen säger /
 wij skole skaffa: Ordet i hans språk
 haer en särdeles eftertryck; och wijses
 the med / at thet är icke nog / ropa
 HERRE HERRE / eller med Ju-
 darna / här är HERRENS Tempel /
 wij haerwa then rena Luthersta läran:
 Ney

Neij thet fordras ett arbete i kärleken
 en stadig kamp / ett fiotsens förfsä-
 stande ett werdsens försakande / ett
 wäldgödrande på himmelrieket / ett
 löpande efter Glenodet / 1. Cor. 9.
 Ingen kan förneka mig thet / at ju
 Apostlarne och theras Lärjungar /
 the förste Christne förståt then rätta
 salighetenes wäg: Theras exempel
 måste näst Christi lefwerne tienna oss
 til efterdöme. Men tager nu then
 heliga nya Testamentsens så wäl som
 Kyrckio: Historien för Eder / så stas-
 len i så see / at the icke stannat uthi
 blotta predikan eller kundskapen om
 Christo / mycket mindre uti the ut-
 wärtes Gudachtighetenes ceremonier;
 ny / the yrckade på trones fruchter /
 Christelige dygder ett heligt och strängt
 lefwerne. Thersfore sluter jag så:
 Antingen hafwa nu Apostlarne och
 the förste Christina warit narrar om
 the wetat / at the på ett beqwämlig-
 gare sätt haä kunnat blifwa saliga /
 och likwäl försakat werldsligit nöije /
 och alt hwad theras naturliga sin-
 nen kunnat fågna; eller ock äro these
 tidsens Christina långt ifrån then rätta
ta

ta salighetenes wäg. Skaffer med fruchtan och bäsuan at i salige warden.

En Christen behöfwer intet tänckia / at han icke under sin wansdrings tijd här i werldene / kunde wara glad och förnögd i sitt hierta / fast han med fruchtan och bäsuan förjer för sin salighet: Jo mycket wäl; thenne fruchtan förstörer intet glädien; utan hon bewarar of alle-nast för säkerheten, Dherföre säger Lutherus: Man finner ingen gladare menniskia än en Gudfruchtig Christen. En dotter som har sådt en skön och kostbar Diamants ring utaf sin Fader / med then förmaning hon skall wäl see til / at hon icke förlorar en så dyrbar skänck: Hon haar fruchtan / men äntå större glädie; hon fruchtat at hon lätteligen igenom wårdslösheit och oachtsamhet kunde förlora en så förträfflig ring / hon fruchtat der sådant skedde skulle hon förtörna sin Fader. Men hon gläder sig likwäl mera; hon gläder sig öfwer Fadrens goda hiertelag / och hon gläder sig öfwer then käftba-

ra undfångna släncken. Så kan
hoos ett Guds barn fruchtan och glä
die wara til samman.

Tertullianus kallat en Christen
Salutis funambulium, salighetenes Lins
Dankare: En Lindankare måste be-
slita sig at wäl kunna behålla balan-
cen och en jämnwickt i Kroppen/ gör
han ett falskt steeg/ så kan han låts-
teligen falla/ bryta hals och been i
stycken. Salighetenes wäg är trång
smal och slipprig/ går man intet
rätt ända fram så faller man til hö-
ger i säkerhet / til wänster i förs-
twiflan/ på begge thera sättet stö-
ter man sig i helfwetet. Rudolph
en Förste af Anhalt som under Kei-
ser Maximiliano then I. hade erhållit
åtskilliga Segertwinnningar emot Ve-
netianerne, förde i sitt wapen en Jung-
fru som i ett saat med darrande hand
bar maat åth ett Leyon/ med thenna
öfwerkrift: Semper in timore, altid
i fruchtan. Wij bäre våra häfwoor
i swaga kärten/ therföre fall är then
som allestädes fruchtat sig; Men
then som halsstyt är faller i olycko.
Ordsp. B. 28. Intra unam cavernam
agnus

agnus cum lupo habitans nunquam est
 securus, har en Lärare sagt/ ett lamb
 som ligger med wargen i en kula /
 fruchtar och bäsvar stadigt. Ach!
 hwad hafwe wi intet så wäl i som
 utom oss / för glupande ulfwar; werl-
 den är en röfware kulo/ Satan går
 omkring som ett rytande Leyon at
 upsluka / therföre tiener eder Gud
 med fruchtan och frögder eder med
 darrande; Staffer med fruchtan
 och bäsowan at i salige warden.
 När man har at förwänta en härlig
 belöning/ så achtar man intet möda
 eller arbete/ saligheten i himmelen är
 så owärderlig och stoor som G U D
 sielfwer är; så wida han är sielf wår
 salighet alt i allom / om man och
 skulle förskaffa sig henne ther med/ at
 man gief mitt igenom sielfwa helswes
 set och all werldenes marter efter
 then samma/ wore thet intet för
 mycket: Ett endaste ögnebleck i him-
 melen kan altsammans betala. O
 blinde jordenes trälar! hwad staffen
 J? hwad arbeten J? hwad löpen
 J efter? ähra / rikedom / werldslige
 förmåner; Quære digniora Christia-

no. Hwad är sådant / en slugga /
ett damb / ett wäder / eller at jag
reent ut må säya med Paulo / skarn
och träck året. Jag wil nu intet
tala med eder som Christne / ty så
kunde jag af Guds Ord oemotsäi-
jeliggen bewisa eder at ett Guds barn
aldeles intet bör sträfwa efter något
sådant / ney; Christus säger: samler
eder rikedomar i himmelen / hwilka
hwarken rost eller mahl kunna för-
tära. Jag wil nu allenast discure-
ra och handla med eder som förnuf-
tige menniskior / och lemna thetta en-
daste til edert mögnare estersin-
nande: Låt wara O Menniskia
at tu i werlden skulle hinna
så widt / at tu wore en ägare af the
måste Jordiske lycksaligheter! så är
thet ändå / som jag påminner mig
hafwa läsit hoos Boethium: Nemo
tam compositz felicitatis est, ut non
aliqva ex parte cum status sui quali-
tate rixetur. Ingen är så lyckelig
eller förnögd med sitt stånd och wil-
for at intet något ännu til hans
önskan skulle fattas. Ingen men-
skia har ägt nånsin mera af Jordiske
nöye

nöije och timmelige Incksaligheter är
 Salomon / men sedan han igenom
 rant alla wällusters Creek / smakat
 och profwat alt / faller han ther om
 ett sådant omdömmen : Vanitas vani-
 tatum. Gåfängelighet. Utan twifwel
 har Providencen och then Gudoms-
 melige Förshyn / ther med / at wårt
 nöije här nedre aldrig är fullkomligt /
 welat gifwa oss en hemlig påminnel-
 se / at wij icke skulle fästa våra tan-
 kar wid thetta jordiska : **GUD**
 allena är centrum qvietivum, wår
 siäls rätta hwilopunct. Men jag
 wil ännu gå wiidare och lämna dig
 O menniska then tankan / tu kunde få
 i werlden. alt hwad titt lösliga sinne
 förnöjde : så frågar jag / min wänn /
 ästu icke en Pilgrim och wandringz-
 man? skal tu icke dö? ja thet gamla för-
 bundet står fast. Thet är menni-
 skiomen förelagt en gång dö /
 men sedan domen / Ebr. 9. skal
 nu menniskian dö / som hon wiseerlis-
 gen skal : Currit, nescia vita detineri,
 så är thet ju en oförswarlig dårhet /
 at then blinde Siälen intet är oms-
 tänckt om ett godt qwarter til qwällen /
 jag

Jag menar när thes lefnad; sool är nedergången.

Predikaren säger wål i Bokenes 9. Meniskian weet sin tid intet. Och thet är sant: men sin död wet hon likwål at han är wif; himmelen weet hon at han är hårlig; helweret wet hon at thet är grymt; Ewiggheten wet hon at then är oändelig; Lifwet wet hon at thet är kort: thetta ålt wet meniskian. Thetta tror hon / och ån så bekyrrar hon sig allenast om thet som 10 / 20 / 30 eller flere åhr (kan ske och icke så många dagar) kunde tienna til froppsens och thetta timmeliga lifwets nödtorft / men thet som then ödödeliga själen i ewigheten skal antingen sakra wål eller illa af / thet förjer hon intet före. O Jerusalems blindhet! hwar med then jordist = sinne trälen så slagen är / at han icke besinner hwar sin ewiga frid tilhörer.

ibland flere dårachtige handlingar jag såg i min wandrings tid / har jämwål denne varit: jag har lånt en Person som köpte en

häst för 30 Riksdaler / men någon
 tid ther efter reed han honom til döds
 ther med at han jagade efter en ha-
 ra / then han änteligen fick stiuta
 och kunnat sälja på then orten för
 ungefäbr 5 / a 6 Gryfwer efter wårt
 Mynt; jag tänkte då denne hans
 action hörde under the impersonalia,
 poenitet, piget, pudet &c. Men tusende
 resor större galenskap begå the säkre
 menniskior / som theas själ then
 Simme'ska Klarhetens glanz / then
 obegripeliga Guds strålen för ett
 spott - löp af werldslig flåttia och
 en flychtig syndig lusta / Satan öf-
 werlåta. Ad! Esaus dårhet. Gud
 skapade hela werlden innom 6 dagar:
 men när **IESUS** wille återwin-
 na then förlorade Saligheten / så
 måste han mer än trettio år lida /
 arbeta och dö för then samma-
 Ehet måste ju wara en orwårderlig
 flatt / hwilken **IESUS** igenom ett
 så blodigt och långsamt arbete öf
 förwårswat hafwer: Wille tu O
 menniskia så liderligen förspilla
 thetta Glenodet; thesfore Låtom
 öf nu fruchta / at wij intet för-
 sum.

summe thet löste som är at wij
ingå i hans rolighet: och at icke
någor ibland oss tillbaka bliwer.
Lärarena mena / at then förbön /
hwillken Stephanus gjorde då han
stenades / har omvändt Paulum:
jag wil nu som en / then thet går
all werldenes wäg / falla en hiert-
innerlig förbön för the i synd och
säkerhet lefwande Siälur / at Gud
wille igenom thetta mitt wälmente
tahl som jag nu wil försegla med mitt
blod / röra thetas hiertan så / at the
mätte upwakna af säkerheten för än
the aldeles bortsomna i döden och för-
dömmelsen. Staffer med fruchtan
och bätwan at i salige warden.
Nu skyndar jag til ändan af mitt
taal / och til slutet på mitt Liif;
wiltandes biuda hwar och en här
i dödeligheten ett långt och ewigt
Sahrwål.

Sahrwål Stormåchtigste Swea
Konung FRIEDERICH, Sahr-
wål Huldasste Drottning ULRICA
ELEONORA, GUDS Nådige förs
syns öga ware wakande öfwer Edra
C 2 Cro

Cronor! såsom Molnstoden satts
 sig emellan Israelliterne och Egyptie-
 tierne/ så ware Guds mächtige be-
 skydd emellan Eders Majesteter/
 och Edre hemlige samt offentlige
 fiender! Herrens Salighets Sköld/
 Hans höggra hand beware Eder/
 såsom en ögnasteen/ at I mågen
 i hans kraft säkre boe/ för alle
 fallte stämplingar och uppenbare
 wädsamheter. Och emedan I re-
 geren i en förwirrat järne-tid/
 så önskar jag at GUD wille gif-
 wa Eder Männer til Råds utaf
 Sassaars barn/ om hwilka står:
 At the woro förståndige och wi-
 ste hwad Israel giöra skulle/ då
 tiden så krafde/ och alle thesas
 bröder fölade thesas ord. i Chron.
 13. 32. GUD låte Eders Maje-
 steter så kunna wid slutet af Edra
 dagar/ these tunge jordiska Cronor
 för JESU söcier nederlägga/ at
 I efter döden af hans hand måt-
 ten undfä Rättfärdighetenes och
 Abrones oförwanstelige Crona.

Sahrwål Sverige och i syn-
 nerhet Tu Konglige Residence
 Stad Stockholm. Mine dagar
 äro framgångne som en skugga/
 men tu **HERRE** bli swer ewins-
 nerliga / stat up och förbarma-
 tig öfwer thetta Zion / ty thet
 är tijd / thet är tid at tu äst
 nådelig / och stunden är kom-
 men; Psal. 102. O Sverige thet
 må wara huru thet wil / så döör
 jag ändå för Dig med ett kärligt
 hierta: Jag önskar thesfore / at
 mitt afbugna hufwud måtte be-
 komma sig så wäl / som Seba Bichri
 Sons hufwud nytrade Staden
 Abel sedan thet affslagit war. 2.
 Sam. 20. Ach! at then grufwelis-
 ge Guds wredes storm och the
 grymma olycks böljor / som så
 hårtigt stå uppå Edert Regiment
 och wålfårds Skepp / måtte nu
 med mig sachtta och lägga sig /
 och at jag wore then rätta Jonasi
 med hwilkens uthkastande uhr step-

pet och Societeten, vreden och stormen uphörde! Jag säger intet mera / men I Svea Inbyggare / läs sen med moget eftertänkiande the första Aberton rader af the andra Capitlet i Jerusalems Förstö rings Historia / hvilken finnes egentligen i Psalmboken. Dren är sakt til roten på trådet. Fahrwål St. Ekholm / hör mitt råd och gör bättring.

Fahrwål mina wänner låten thenna min Döds-art intet bekymra Eder; ingen är salig thesfore at han dödde på sin Cote - säng / blef begrafwen med Kläckespeel och Lijl - Sermon i Kyrckian: Ingen blir fördömd thesfore at han hals hugges. Utthan så heter thet: Eallige äro the som döo NB i Her ranom; Lika godt på hwad sätt thet gäller Dum tibi aliena fata narras leuius tua portas. Konungar / Generaler, Stats - Ministrer hafwa dödt en sådan döo: Ja mera han som war alla Konungars Konung

nung/ **CHRISTUS** är forhö-
 fastat/ Brenner må wäl halsbug-
 gas. Tiden som alt ändrar/
 gide ofta at ett namn som i dö-
 den war så smådel git/ blir efter
 döden älskeligit: **GUD** wälsigne es-
 der mine Wänner här i lifwet/ och
 føre eder så lyckligt igenom jäm-
 merdalen/ at wij få mötas i Guds
 Rike!

Fahrewäl mine Wänner lå-
 ter thetta blodiga offret försona
 ondskan: Salomon säger: The
 döde förtiena intet mer / man
 hatar och afwundas icke wid
 them. Pred. 9. Cap. Wiljen i
 än tugga min stugga/ jag menar
 mitt namn / thet kan jag intet
 hindra/ Men jag weet at thet/
 doch icke thet ringaste kan bekym-
 ra mig/ ty jag svinger som ett Gudz
 Helgon lika fullt förnögd med Che-
 rubim och Seraphim/ Helig/
 Selig/ Helig och Halelujah för
 Lambjens Thron ewinnerliga. Fah-

verrväl / jag förlåter eder / GUD
wålsigne eder!

Sahrrerwål mine för tbeta i
Ämbetet älskelige Bröder / nu tro-
gnaste följeflagare til min Dod.
Jag säger om Eder hwad Paulus
sade om sine sätaste wänner: The-
se äro allena mine medhjelpare
til Guds Rike / the mig och
warit hafwa til hugnad. Coll. 4.
Hwad jag förmodade / då jag til
min uprättelse och tröst / Eder af
then Höglöfliche Commission begiär-
te / thet hafwer jag til mitt nöje
funnit; mitt beröm kan intet ga-
gna Eder; men min wålsignelse som
en i werlden förtappades skal wis-
serligen krafftigt gifwas Eder. Gud
wålsigne Eder i edra ämbeten / at
I såsom Tordöns Barn. Marc. 3
med Ordets Swärd wåldeligen
mågen kunna förföra Satans ri-
ke / och i Herrens kraft taga käm-
penom rostet / lyckeligen rydda
branden utur elden och föra syn-
daren ifrån sina wågars willo!
Gud

GUD wälsigne Edra Personer/
 Edra Hustrur och Barn med all
 timmelig och ewig Wälsignelse!
 Jahrwäl min lära Skrifte-
 Tader Herr Conradi, tack för Eder also
 warsamme förmaning och tröste-
 fulle Absolution. Jahrwäl Herr
 Schröder, tack för Edra tårar och
 trogne förböön. Jahrwäl Herr
 Possieth, tack för Ehr söta hugswa-
 lelse och tröst. Jahrwäl Herr
 Gädde, tack för Ehr mig först gif-
 ne Hiertstyrelande försälran, Jahrwäl
 Herr Gavelin tack för Sän-
 gen och Ehr redelighet. Jahrer
 wäl allesammans / tusend tacksäi-
 jelse för Ehr kärlek / Ehr oförtru-
 tenhet / Ehr medlidande och Ehr
 wänskap. Jag wil Recommen-
 dera Eder alla Gudfruktige then-
 ne Stadsens Inwånare med the
 orden / som Apostelen brukar om
 sin trogna Epaphrodito. Philip. 2:
 Så anammer nu med glädie
 these i **SKRANTON** /

Es

och

och the sådane äro / them
håller i wördning.

Gahrer wäl alle / som här för
samlade ären / Nåde och Fryd af
HERRANOM ware öfwer E-
der! Låter nu min Siäl så håll-
ta thes Himmelsfärd och sitt Tri-
umpherliga intog i thet nya Jeru-
salem / beledsagad med tusende E-
dre trogne suckningar / bedien för
mig ett Kyrie Eleeson / och sål-
jen: GUD ware thesse Syn-
daren Nädig! O Himmelske Ga-
der uptag hans Siäl och anda
i tina händer för JESU dyra
Fersonings Död! Amen.

-nammoss

